

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 8 marca 2021 r.

DIH-4.707.1.2021.TN

DECYZJA DIH-IV-11/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 28 grudnia 2020 r. wniesionego przez Pełnomocnika strony Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu (sygn. akt DJG.KHU.8361.39.2020) z dnia 10 grudnia 2020 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 21 840 zł (dwadzieścia jeden osiemset czterdzieści złotych) w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2) **i w tym zakresie orzekając co do istoty sprawy, nakłada na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, administracyjną karę pieniężną w wysokości 21 840 zł (dwadzieścia jeden osiemset czterdzieści złotych) w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2020 r. do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej „Dolnośląskim WIIH”, wpłynęło odwołanie z dnia 28 grudnia 2020 r., które zostało wniesione przez Pełnomocnika reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., od decyzji Dolnośląskiego WIIH (sygn. akt DJG.KHU.8361.39.2020) z dnia 10 grudnia 2020 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 21 840 zł

w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r. Decyzja Dolnośląskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 14 grudnia 2020 r. natomiast odwołanie zostało nadane u publicznego operatora usług pocztowych w dniu 28 grudnia 2020 r. Pismem z dnia 4 stycznia 2021 r. Dolnośląski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W dniach 12-16 października 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr U/53/DJG/2020/ z dnia 12 października 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 2079 przy ul. Konstytucji 3 Maja 5 w Karpaczu, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 109 partii towarów spośród towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 10 partii towarów, tj. dla 3 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 1 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie jednostkowej towaru, dla 6 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Dodatkowo stwierdzono nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe przy 9 towarach. Wykaz towarów zakwestionowanych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen stanowi załącznik nr 1 do Protokołu Kontroli nr DJG.KHU.8361.39.2020.

Pismem z dnia 10 października 2020 r. Dolnośląski WIIH w trybie art. 33 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej poinformował przedsiębiorcę, że w toku kontroli stwierdzono brak oznaczeń odpowiednio cenami i cenami jednostkowymi dla 10 partii towarów oraz nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe przy 9 partiach towarów. Organ wskazał, że szczegółowe dane zawiera protokół kontroli i załącznik nr 1, które organ przekazał dodatkowo stronie w załączeniu pisma. Dolnośląski WIIH wezwał stronę do podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie tego typu nieprawidłowości oraz wyznaczył termin udzielenia odpowiedzi na 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Pismem z dnia 6 listopada 2021 r. przedsiębiorca wskazał na błąd odnoszący się do towaru „Filety z makreli w oleju”, gdzie wskazano w protokole kontroli cenę „4,20” zł, podczas gdy rzeczywista cena to „4,29” zł. Ponadto przedsiębiorca wskazał, że w przypadku towarów oznaczonych jako „mix” występują towary o różnej gramaturze i właściwościach i w związku z tym spółka przeliczając na cenę jednostkową, wskazała najkorzystniejszą dla klienta wartość tych towarów. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że nieprawidłowości w zakresie prawidłowego oznaczania cen jakie ujawniono w trakcie kontroli zostały usunięte. Pełnomocnik strony również poinformował, że pracownicy zostali poinformowani o wynikach przeprowadzonej kontroli. Pełnomocnik poinformował, że pracownikom sklepu przypomniano, iż konieczne jest bieżące sprawdzanie prawidłowości oznaczania cen i w razie zauważenia jakichś braków należy zamieścić ceny w odpowiednich miejscach. Pełnomocnik strony podkreślił również, że pracownicy sklepu przykładają ogromną wagę do zapewnienia jak najlepszej jakości obsługi klientów, w tym w zakresie oznaczania cen. Pełnomocnik wskazał, iż nieprawidłowości nie wynikały z celowego działania pracowników, ale były wynikiem omyłek. Przedmiotowe pismo zostało uwzględnione przez organ I instancji w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Pismem z dnia 12 listopada 2020 r. Dolnośląski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się. Strona nie wniosła dalszych pism ani nie zapoznała się z materiałem dowodowym. W piśmie tym

organ I instancji wniósł o przekazanie informacji na temat wysokości obrotów i przychodu strony za rok 2019. Przedsiębiorca pismem z dnia 23 listopada 2020 r. podał wysokość łącznych przychodów.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2020 r. (sygn. akt DJG.KHU.8361.39.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 21 840 zł w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r. Pismem z dnia 28 grudnia 2020 r. pełnomocnik Strony wniósł odwołanie od w/w decyzji.

Pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu poinformował stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań zgodnie z zasadą wysłuchania strony określoną w art. 10 KPA. Strona nie zajęła stanowiska w sprawie ani nie zapoznała się z materiałem dowodowym.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony wniósł następujące zarzuty.

I. Zarzuty naruszenia prawa:

- 1) naruszenie art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, oparcie decyzji na nieaktualnym stanie faktycznym - z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu społecznego tj. pominięcie okoliczności, iż skarżąca niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, co powoduje, że waga naruszenia prawa jest znikoma;
- 2) naruszenie przepisów postępowania - art. 189f § 1 i 2 KPA poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu;
- 3) naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 21 840 zł, która jest wygórowana.

II. Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł o:

- uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości lub poprzestanie na pouczeniu, ewentualnie:
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Dolnośląskiemu WIIH.

Prezes Urzędu zważył co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi

ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

Prezes Urzędu stwierdził, że stan faktyczny w zaskarżonej decyzji został prawidłowo ustalony, lecz przy ocenie stopnia naruszenia organ nie uwzględnił 8 naruszeń cen jednostkowych poprzez ich uwidocznienie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen. Powyższe uniemożliwia pozostawienie tej decyzji w obrocie prawnym. Tym samym Prezes Urzędu uchylił w całości zaskarżoną decyzję ze względu na naruszenie przez Dolnośląskiego WIIH art. 77 § 1 KPA poprzez nierozpatrzenie całego materiału dowodowego i pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego nieprawidłowo wyliczonych cen jednostkowych przy 8 towarach, co zwiększa ilość stwierdzonych naruszeń art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przez w/w przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Poddano sprawdzeniu 109 rodzajów artykułów żywnościowych. Wykaz towarów zakwestionowanych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen stanowi załącznik nr 1 do Protokołu Kontroli nr DJG.KHU.8361.39.2020. W przypadku 10 środków spożywczych (9,2% badanych artykułów) stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, tj. dla 3 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 1 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie jednostkowej towaru, dla 6 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Powyższe ustalenia faktyczne nie budzą wątpliwości Prezesa Urzędu. Wskazane braki cen i cen jednostkowych dotyczą: wędlin, serów, warzyw konserwowych. W tym samym załączniku nr 1 do protokołu kontroli stwierdzono również naruszenia, polegające na nieprawidłowym wyliczeniu cen jednostkowych tj. 9 naruszeń. Tym samym stwierdzono nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe przy 9 towarach, co nie zostało uwzględnione w decyzji organu I instancji. Naruszenia te dotyczyły innych towarów, niż wskazane powyżej, tj. sosów, majonezów, filetów z makreli, wafelków i drażetek oraz innych warzyw konserwowych. Z uwagi na interwencję przedsiębiorcy, który w piśmie z dnia 6 listopada 2020 r. wskazał na błąd odnoszący się do towaru „Filety z makreli w oleju”, gdzie wskazano w protokole kontroli cenę „4,20” zł, podczas gdy rzeczywista cena to „4,29” zł, Prezes Urzędu po sprawdzeniu fotografii odnoszącej do w/w produktu, uwzględnił uwagi strony i stwierdził, że naruszenia polegające na nieprawidłowym wyliczeniu cen jednostkowych dotyczą 8 produktów, a nie 9, jak wynika z protokołu kontroli. Tym samym sumując ilość naruszeń ustawy o informowaniu o cenach należy wskazać, że ogólna ilość naruszeń ustawy o informowaniu o cenach dotyczyła w sumie 18 niezgodności przy towarach. Tym samym należy stwierdzić, że naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowiły 17% zbadanych towarów pod względem uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Z kolei § 3 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena

jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz za kilogram dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Cena jednostkowa towaru w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

Stosownie do § 4 ust. 1 pkt. 1, 2 i 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości, kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Dlatego też oprócz ceny (za produkt) na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży musi się również na niej znaleźć cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie przekonać się czy podana cena jednostkowa (za litr, kilogram) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak podania ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Bezwzględny obowiązek podawania ceny jednostkowej został podkreślony również w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej; TSUE), który wskazał, że: *„jedynie wskazanie ceny łącznej i ceny za jednostkę masy w wypadku produktów, których jednostki opakowaniowe mogą nie mieć tej samej masy, pozwala na dostarczenie wystarczającej informacji konsumentowi.”* (patrz. pkt 39 Wyrok TSUE z 30 czerwca 2016 r. sprawie C-134/15 Lidl, ECLI:EU:C:2016:498)

Obowiązki odnoszące się do podawania cen stanowią przedumowny obowiązek informacyjny nałożony na przedsiębiorcę, który zawiera umowę sprzedaży z konsumentem. Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach nakłada na przedsiębiorcę obowiązek uwidaczniania cen, co jest czynnością materialno-techniczną. Synonimem do uwidaczniania cen jest ich prezentowanie, ekspozycja, wizualizowanie, pokazywanie, demonstrowanie. W ocenie Prezesa Urzędu, uwidocznienie ceny jednostkowej, która została wyliczona w sposób nieprawidłowy, narusza obowiązek uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie o cen, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W swoim piśmie z dnia 6 listopada 2021 r. przedsiębiorca wskazał, że w przypadku towarów oznaczonych jako „mix” występują towary o różnej gramaturze i właściwościach i w związku z tym spółka przeliczając na cenę jednostkową, wskazała najkorzystniejszą dla klienta wartość tych towarów. Odnośnie powyższego stanowiska strony, Prezes Urzędu wskazuje, że żaden z 8 towarów, co do których stwierdzono nieprawidłowe wyliczenie ceny jednostkowej nie był towarem typu mix, o różnej gramaturze i właściwościach. Sosy, majonezy, wafelki miały zaniżone ceny jednostkowe w stosunku do cen jednostkowych wyliczonych, co ewidentnie wpływa na naruszenie obowiązku informacyjnego, ponieważ

konsument może być wprowadzany w błąd. Natomiast cena jednostkowa pomidorów konserwowych oraz drażetek była zawyżona w stosunku do ceny wyliczonej, co raczej mogłoby świadczyć o pomyłce.

Zgodnie z art. 5 ustawy o informowaniu o cenach: „*W przypadku rozbieżności lub wątpliwości co do ceny za oferowany towar lub usługę konsument ma prawo do żądania sprzedaży towaru lub usługi po cenie dla niego najkorzystniejszej.*”

Wskazany powyżej przepis odnosi się do uprawnienia konsumenta do zawarcia umowy według korzystnej dla niego ceny. Przepis ten nie odnosi się do obowiązku informacyjnego, który ma charakter przedumowny i powinien być zrealizowany w formie uwidaczniania cen przed zawarciem umowy z konsumentem. Dlatego też nierzetelne uwidacznianie cen jednostkowych, polegające na nieprawidłowym ich wyliczeniu wpisuje się w naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, polegającym na uwidacznianiu cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Dla stwierdzenia naruszenia tego obowiązku nie ma znaczenia czy nierzetelne wyliczenie ceny jednostkowej i jej uwidocznienie było zawyżone czy zaniżone. W obydwu tych przypadkach było nierzetelne oraz niegodne ze stanem faktycznym, co wpisuje się w uwidaczniane ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako poważny, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące uwidaczniania cen i cen jednostkowych, stwierdzono brak w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, brak w jakiegokolwiek formie informacji o cenie jednostkowej towaru oraz brak w jakiegokolwiek formie informacji o cenie i o cenie jednostkowej towaru, a także stwierdzono nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji, a także uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Poważny stopień naruszenia odnosi się do uchybień, do których należą przede wszystkim brak informacji o cenach towarów, brak informacji o cenach towarów i o cenach jednostkowych, oraz brak informacji o cenach jednostkowych towarów w odniesieniu do części towarów. Nie uwidaczniając cen, lub uwidaczniając ceny jednostkowe w sposób nierzetelny Strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach lub ich nieprawidłowe wyliczenie uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Konsumenci dla 17 % towarów (objętych kontrolą) nie otrzymywali informacji o cenach w ogóle, a także o cenach jednostkowych i cenach, jak również o cenach jednostkowych, a także otrzymywali niezgodne ze stanem faktycznym informacje dotyczące cen jednostkowych, co uniemożliwiało im dokonanie świadomego wyboru produktu w oparciu o to kryterium oraz porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Podkreślić należy, że celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony interesów konsumenta oraz zdrowa

konkurencja między przedsiębiorcami - motyw 1 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L 80 z 18.03.1998 r. s. 27), zwanej „dyrektywą 98/6/WE”. Tym samym obowiązkiem Strony było podanie informacji o cenach w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, dla wszystkich wyrobów, a Strona w przypadku 10 wyrobów tego obowiązku nie dopełniła, a w stosunku do 8 towarów podała nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe.

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych, a także cen i cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego poważnie naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyniki dotychczas przeprowadzonych kontroli Strony w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Strona funkcjonuje na rynku od 2004 r. i była niejednokrotnie kontrolowana, zatem powinna wykazać się znajomością obowiązujących przepisów dotyczących prawidłowego uwidaczniania cen i cen jednostkowych.

Dolnośląski WIIH ustalił przeprowadzając kontrole, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy licząc od dnia 26 listopada 2019 r. po raz ósmy naruszył obowiązki w zakresie uwidaczniania cen. Przedmiotowa kontrola wykazała ósme naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. W wyniku ustaleń kontrolnych stwierdzających naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, Organ I instancji przeprowadził dotychczasowo siedem wcześniejszych postępowań administracyjnych zakończonych wydaniem decyzji, którymi nałożył na Stronę kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania obowiązków wskazanych w ustawie o informowaniu o cenach.

Następujące kontrole przeprowadzone przez inspektorów Dolnośląskiego WIIH stanowią wykaz naruszeń, które warunkują zastosowanie w stosunku do przedsiębiorcy w tym konkretnym przypadku art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

W dniach 26 listopada - 2 grudnia 2019 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 1282 we Wrocławiu przy ul. Nowowiejskiej 48. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 602 partii środków spożywczych spośród około 4 600 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 27 partii środków spożywczych, tj. dla 2 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 25 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 16 stycznia 2020 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.187.2019) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 20 950 zł w związku szesnastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 27 listopada 2018 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-30/2020 z dnia 18 sierpnia 2020 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **pierwsze naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy

o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 4-6 marca 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 4824 przy ul. Marcellego Bacciarellego 56 we Wrocławiu. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 629 partii towarów spośród około 5300 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 21 partii środków spożywczych, tj. dla 6 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 2 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie jednostkowej towaru, dla 13 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 26 czerwca 2020 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.34.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 20 580 zł w związku z piętnastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 15 marca 2019 r. Pismem z dnia 10 lipca 2020 r. pełnomocnik Strony wniósł odwołanie od w/w decyzji. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-56/2020 z dnia 20 października 2020 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **drugie naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 14 – 22 maja 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr 56/KBP-ŻG/2020 z dnia 14 maja 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 1282 przy ul. Nowowiejskiej 48 we Wrocławiu, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 452 partii towarów spośród około 4600 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 11 partii towarów środków spożywczych: dla 11 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 29 lipca 2020 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.52.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 20 490 zł w związku z trzynastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 29 maja 2019 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-63/2020 z dnia 7 grudnia 2020 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **trzecie naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 9-15 czerwca 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr 43/KBP-ŻG/2020 z dnia 4 marca 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 6130 przy ul. Świdnickiej 40 we Wrocławiu, W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 575 partii towarów spośród około 7600 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 22 partii towarów, tj. dla 4 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 18 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru.

Decyzją z dnia 4 września 2020 r. (sygn. akt KBP-ŻG.8361.63.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 20 740 zł w związku z trzynastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 24 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-64/2020 z dnia 8 grudnia 2020 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **czwarte naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 7-9 lipca 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 3681 przy ul. Olawskiej 27 w Jelczu-Laskowicach. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 323 partii towarów spośród około 3600 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 37 partii towarów, tj. dla 3 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 34 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 6 października 2020 r. (sygn. akt KHU.8361.4.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 22 260 zł w związku z dwunastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 lipca 2019 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-67/2020 z dnia 8 stycznia 2021 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **piąte naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 10-14 lipca 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr U/7/KHU/2020 z dnia 10 lipca 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 4328 przy ul. Wrocławskiej 3c w Żórawinie, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 425 partii towarów spośród około 4100 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 23 partii towarów, tj. dla 1 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 1 partii towarów nieprawidłowo uwidoczniło informację o cenie jednostkowej towaru, dla 21 partii towarów nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 7 października 2020 r. (sygn. akt KHU.8361.6.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 21 070 zł w związku z trzynastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 lipca 2019 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-1/2021 z dnia 11 stycznia 2021 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **szóste naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

W dniach 15-17 lipca 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr U/10/KHU/2020 z dnia 15 lipca 2020 r. inspektorzy Dolnośląskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 4175 przy ul. Głównej 1, w Świętej Katarzynie, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. W trakcie kontroli inspektorzy Dolnośląskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 470 partii towarów spośród około 4800 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 18 partii towarów, tj. dla 2 partii towarów nie uwidoczniiono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 16 partii towarów nie uwidoczniiono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Decyzją z dnia 28 października 2020 r. (sygn. akt KHU.8361.9.2020) Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 20 750 zł w związku z czternastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 lipca 2019 r. Prezes Urzędu utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy decyzją nr DIH-IV-3/2021 z dnia 25 lutego 2021 r. Na użytek niniejszego postępowania, powyższe zostało zakwalifikowane jako **siódme naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

Przedmiotowe postępowanie odnoszące się do zaskarżonej decyzji zostało zakwalifikowane jako **ósme naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

Analizując dotychczasową działalność przedsiębiorcy, Prezes Urzędu stwierdza, że ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości nie były jednorazowym, incydentalnym przypadkiem naruszenia przez Stronę przepisów o uwidacznianiu cen. Istotnym jest również fakt, że kontrole we wszystkich wymienionych placówkach poprzedzone były zawiadomieniami o zamiarze przeprowadzenia kontroli. W związku z powyższym, przedsiębiorca miał możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że Strona nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach ośmiokrotnie licząc od dnia pierwszego stwierdzenia nieprawidłowości, to jest od stwierdzenia naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 26 listopada - 2 grudnia 2019 r. Strona nie tylko wypełniła swym zachowaniem minimalny warunek co do ilości naruszeń obowiązków skutkujący możliwością wymierzenia kary w podwyższonej wysokości, ale go przekroczyła. Skumulowanie takiej ilości stwierdzonych naruszeń obowiązków świadczy o tym, że Strona istotnie naruszyła i ograniczyła podstawowe uprawnienie konsumentów, to jest prawo do informacji o cenach towarów. W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów, i nie podjęła skutecznych działań w zakresie ustalenia przyczyn, które powodują nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen.

Wielkość obrotu i przychodu – Biorąc pod uwagę trzecią dyrektywę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Dolnośląski WIIH na podstawie posiadanej informacji o wielkości obrotów i przychodu uznał, że Strona wykracza poza kategorie przedsiębiorców przewidziane w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292 z późn. zm.), tj. mikro-przedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców i należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców. W związku z powyższym, Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczność, że udział Strony

w obrocie rynkowym jest jednym z największych, a wysokość kary w stosunku do obrotu stanowi ułamkową część procenta.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 21 840 zł w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

Odnosnie zarzutów i wniosków Prezes Urzędu, zważył co następuje:

Ad. I Zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w związku z art. 80 KPA

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA, poprzez newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, oparcie decyzji na nieaktualnym stanie faktycznym - z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu społecznego tj. pominięcie okoliczności, iż skarżąca niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, co powoduje, że waga naruszenia prawa jest znikoma.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Prezes Urzędu zwrócił uwagę na naruszenie przez organ I instancji art. 77 § 1 KPA poprzez brak wyczerpującego rozpatrzenia całego materiału dowodowego. W związku z powyższym, Prezes Urzędu na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 zdanie 1 KPA uchylił zaskarżoną decyzję w całości i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, czyli wydał nową decyzję merytoryczną, poprzedzoną ponownym rozpatrzeniem materiału dowodowego.

Zarzut naruszenia art. 80 KPA nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ zawarta w tym przepisie istota swobodnej oceny dowodów sprowadza się do zapewnienia Organowi prowadzącemu postępowanie możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że Organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów. Swoją ocenę Organ obowiązany jest oprzeć na przekonujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu decyzji. Rozumowanie, w wyniku którego Organ ustala istnienie okoliczności faktycznych powinno być zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt GSK198/18).

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Strony, iż Organ I instancji pominął okoliczności, iż Strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość.

Argument, iż okoliczność, iż strona tego samego dnia w trakcie trwającej kontroli uzupełniła brakujące ceny nie stanowi uzasadnienia do odstąpienia od wymierzenia kary. Strona notoryjnie narusza przepisy art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Argument tego rodzaju, że pojawienie się inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy wskażą stronie gdzie znajdują się towary z nieprawidłowym oznaczeniem cen, a następnie odstąpią od wymierzenia kary, bo pracownicy przedsiębiorcy uzupełnią braki, jest nie do przyjęcia przez organy Inspekcji Handlowej. Celem kontroli nie jest wskazywanie gdzie leżą towary z nieprawidłowo oznaczonymi cenami, które podczas kontroli powinny być uzupełnione. Celem kontroli jest ustalenie, czy przedsiębiorca narusza art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. I takie ustalenie faktyczne zostało stwierdzone.

Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, iż z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie: „*cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów*”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Dyrektywy wymiaru kary zostały określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. Jednostkowy charakter naruszenia jak i działanie przedsiębiorcy polegające na wyeliminowaniu nieprawidłowości w trakcie kontroli nie wpisują się w dyrektywy wymiaru kary, do których należą stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Przywoływane przez pełnomocnika Strony okoliczności, polegające na niezwłocznym usunięciu nieprawidłowości w trakcie kontroli nie są uwzględnione przez ustawodawcę w dyrektywach wymiaru kary za to naruszenie.

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł:

„Norma sankcyjna ma w tym wypadku charakter związany. Przepis ten nakazuje bowiem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu”.

Z uwagi na dyrektywę wymiaru kary, którą jest dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, należy zwrócić uwagę na uprzednie naruszenia przez Stronę przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach są naruszane w całej swojej szerokości i dochodzi do naruszeń w postaci identyfikacji towarów charakteryzujących się brakiem informacji o cenie jednostkowej towaru, towarów charakteryzujących się brakiem informacji o cenie oraz cenie jednostkowej towaru, towarów charakteryzujących się brakiem informacji o cenie towaru. Dotychczasowe sankcje administracyjne nie spełniają swojej funkcji prewencyjnej, ponieważ przedsiębiorca nie podejmuje żadnych działań samodyscyplinujących, pomimo, że w toku kontroli uzupełnił ceny. Odnosząc się natomiast do naruszenia zasady zaufania obywateli do organu i zasady

przestrzegania interesu społecznego, Prezes Urzędu informuje, że zasady te nie zostały naruszone.

W ocenie Prezesa Urzędu, strona błędnie wykląda pojęcie zasady przestrzegania interesu społecznego, określonej w art. 7 KPA. Jak sama nazwa wskazuje, interes społeczny odnosi się do społeczeństwa, konkretnej i zidentyfikowanej grupy społecznej.

Interesem społecznym w tym konkretnym przypadku są działania podejmowane przez organy Inspekcji Handlowej na rzecz ochrony konsumentów w zakresie uwidaczniania cen w sklepach prowadzących sprzedaż detaliczną. Interesem społecznym nie jest w tym przypadku ochrona przedsiębiorcy, który notoryjnie narusza prawa konsumentów. Pojęcie interesu społecznego, w ocenie Prezesa Urzędu, należy odnosić do grupy społecznej konsumentów, którą chronią organy Inspekcji Handlowej. Należy zwrócić uwagę, że postępowania kontrolne są wszczynane na skutek informacji o nieprawidłowościach zidentyfikowanych przez konsumentów, które były przekazywane do organów Inspekcji Handlowej. Pojęcie ochrony interesu społecznego, o którym mowa w art. 7 KPA odnosi się do ochrony praw konsumentów.

Prezes Urzędu nie zgadza się z zarzutem naruszenia zasady prawdy obiektywnej, określonej w art. 7 KPA, zasady zaufania obywateli do Organu, określonej w art. 8 § 1 KPA, zasady przestrzegania interesu społecznego. W ocenie Prezesa Urzędu, przedsiębiorca formułując w/w zarzuty, nie zauważa, że to on narusza interes społeczny poprzez naruszanie praw konsumenta do rzetelnej informacji o cenach. Należy zwrócić uwagę, że z uwagi na brzmienie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach gdzie ustawodawca uzależnia wymiar kary od wielokrotności poprzednich naruszeń (trzykrotności), stan faktyczny sprawy obejmuje również ustalenie poprzednich naruszeń, które wpływają na zastosowanie podstawy wymiaru kary. Zastosowanie normy z art. 6 ust. 2 ustawy o cenach wprowadza do stanu faktycznego sprawy również uprzednie naruszenia przywołane w niniejszej decyzji, co jest podstawą do przyjęcia skomplikowanego charakteru sprawy. W żadnym wypadku, nie istnieją podstawy do umorzenia postępowania.

Należy zwrócić uwagę, że notoryjność działań Strony czyli powtarzające się naruszenia są uwzględniane w decyzji i stanowią przesłankę wymiaru kary. Dlatego też, w ocenie Prezesa Urzędu nie doszło do naruszenia zasady prawdy obiektywnej czy zasady zaufania obywateli do Organu.

Z jednej strony przy miarkowaniu kary uwzględnia się notoryjność działań przedsiębiorcy, czyli wielokrotność naruszeń art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Z drugiej zaś strony, uwzględnia się również wagę tych naruszeń. Najwyżej sankcjonowane są braki cen, lub braki cen i cen jednostkowych. W tym ostatnim przypadku brak cen i cen jednostkowych oznacza, że przedsiębiorca poprzez brak informacji uniemożliwia konsumentowi podjęcie świadomej decyzji w zakresie zawarcia umowy z przedsiębiorcą. Przedsiębiorca nie oznaczając w ogóle cen i cen jednostkowych może stosować świadomą technikę marketingową polegającą na wykorzystywaniu przeświadczenia konsumenta, iż cały asortyment jest tańszy niż u konkurencji. Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu, zmierza do zwolnienia się z obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych, poprzez wykorzystywanie przeświadczenia konsumenta, iż cały asortyment towarów jest tańszy niż u konkurencji. Konsument dopiero przy kasie, lub po odejściu od kasy zapoznając się z rachunkiem uzyskuje informację, czy dany zakupiony towar jest tańszy niż u konkurencji.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na brzmienie motywu (6) do dyrektywy 98/6/WE: „*Obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.*”

Celem dyrektywy jest nałożenie obowiązku, by cena sprzedaży i cena jednostkowa na wszystkich produktach oferowanych do sprzedaży przez podmioty gospodarcze była jasno podana w celu lepszego przekazania informacji konsumentom i oraz umożliwienia porównywania cen. Cel dyrektywy został ustalony w art. 1 tej dyrektywy, a kontekstem jest podawanie cen konsumentom.

„Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen”.

Nie ulega wątpliwości, że kara jest wypadkową naruszenia celu dyrektywy poprzez uniemożliwienie konsumentom uzyskania informacji i ułatwienia im porównywania cen.

Waga popełnionego naruszenia nie jest jedyną przesłanką uwzględnianą przy miarkowaniu kary. Ilość naruszeń nie stanowi bowiem w indywidualnym przypadku jedynej przesłanki uwzględnianej przy miarkowaniu kary. Miarkując wysokość nałożonej na Stronę kary Organ I instancji wziął pod uwagę, iż Strona po raz kolejny naruszyła obowiązki w sprawie uwidaczniania cen oraz fakt, iż nieprawidłowości dotyczyły 17 % poddanego ocenie asortymentu. Organ uznał, że brak uwidocznienia informacji o cenach i cenach jednostkowych, a także nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych i ich uwidocznienie stanowi poważne naruszenie obowiązków ciążyących na przedsiębiorcy. Strona w znacznym zakresie naruszyła przepisy dotyczące uwidaczniania cen, istotne z punktu widzenia ich znaczenia dla ochrony praw i interesów konsumentów. Ponadto dyrektywy wymiaru kary z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawierają w swojej treści uzależnienia miarkowania kary od ilości uchybień, tylko od oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, która jest negatywna, ponieważ przedsiębiorca wciąż dokonuje naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Należy zwrócić uwagę, że notoryjność działań Strony czyli powtarzające się naruszenia są uwzględniane w decyzji i stanowią przesłankę oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy co ma wpływ na wymiar kary. Dlatego też, w ocenie Prezesa Urzędu, nie doszło do naruszenia zasady prawdy obiektywnej czy zasady zaufania obywateli do Organu.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA jest oczywiście bezzasadny.

Ad. 2 zarzut naruszenia przepisów postępowania - art. 189f § 1 i 2 KPA

Strona wniosła zarzut naruszenia przepisów postępowania - art. 189f § 1 i 2 KPA poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa. Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli zaistnienie tylko jednej przesłanki nie uprawnia Organu do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Wagę naruszenia prawa odnosi się do poziomu naruszenia norm chroniących interes publiczny lub interes społeczny, rozumiany jako interes konkretnej grupy społecznej. W tym przypadku chodzi o naruszenie interesu społecznego, czyli interesu konsumentów. Strona wciąż nie przyjmuje do wiadomości, że w istotny sposób narusza interes tej grupy społecznej, która posiada uprawnienie do zapoznania się z ceną lub ceną jednostkową przed zawarciem umowy sprzedaży. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikoma waga naruszenia prawa, ponieważ strona narusza interes konsumentów w sposób notoryjny, co ma charakter systemowy i może być kwalifikowane jako naruszenie interesu publicznego. Strona wykorzystuje sytuację, że konsument jest stroną słabszą w relacji z przedsiębiorcą i narzuca mu sposób dokonywania zakupu bez możliwości uprzedniego zapoznania się z ceną.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumenti pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania Strony, która narusza obowiązek administracyjno-prawny jest niekorzystna dla Strony. W trakcie kontroli Strona uzupełniła brakujące ceny i ceny jednostkowe w tym konkretnym sklepie. Nie można zakwalifikować tej przesłanki jako zaprzestania naruszania prawa, ponieważ uzupełnienie cen nastąpiło dopiero w wyniku kontroli.

Na podstawie wiedzy Prezesa Urzędu posiadanej z urzędu, nie jest możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 2 KPA ponieważ uprzednie kary nakładane przez Dolnośląskiego WIIH, a także przez inne wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie spełniają celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. A wręcz przeciwnie, kary pieniężne nakładane na przedsiębiorcę dotychczasowo przez Dolnośląskiego WIIH i wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej na terenie Polski nie spełniały swojej funkcji prewencyjnej i nie odstraszały przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa, co stanowi okoliczność obciążającą a nie łagodzącą.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że notoryjne, powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Na tej podstawie, prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia przepisów postępowania - art. 189f § 1 i 2 KPA poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu jest oczywiście bezzasadny.

Ad. 3 Zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 6 ust. 3 Ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 21 840 zł, która jest wygórowana.

Strona podniosła, że zgodnie z art. 6 ust. 3 przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej należy uwzględnić stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Organ dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków wziął pod uwagę

wyłącznie ilość nieprawidłowości, natomiast pominął okoliczności uniemożliwiające realizację przez przedsiębiorcę obowiązków nałożonych w art. 4 ust. Ustawy, wpływ jaki te okoliczności miały na możliwość wykonywania ww. obowiązków przez kontrolowanego. Dokonaną przez Organ ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy również zdaniem Strony należy uznać za niepełną i opartą wyłącznie na okolicznościach niekorzystnych dla Strony bez uwzględnienia innych, które przemawiają na jej korzyść. Organ przy ustalaniu wysokości kary nie wziął bowiem w ogóle pod uwagę działań podejmowanych przez Stronę każdorazowo po przeprowadzonej kontroli mających na celu usunięcie nieprawidłowości i zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości, o czym Organ jest każdorazowo informowany w formie pisemnej, specyfiki prowadzonej przez Stronę działalności wyrażającej się w tym, że każdy sklep mimo, iż zgodnie ze standardami obowiązującymi w całej firmie, to jednak jest zarządzany w dużej mierze samodzielnie, w związku z czym stosowanie wprost do ustalania wysokości kary za nieprawidłowości w danym sklepie kryterium ilości kontroli wykazujących nieprawidłowości w innych sklepach - jest nieadekwatne do zakresu kontroli i powoduje nieuzasadnione w ocenie Strony zwiększenie sankcji administracyjnej w oparciu o wyniki kontroli niedotyczących tego sklepu.

Należy zwrócić uwagę, że art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawiera dyrektywy wymiaru kary w postaci oceny okoliczności czy naruszenia zostały usunięte oraz czy podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy.

Bez znaczenia pozostaje skala działalności przedsiębiorcy, w tym liczba sklepów oraz ilość asortymentu. Ustawa o informowaniu o cenach w jednakowej mierze nakłada obowiązki na sprzedawcę prowadzącego indywidualnie działalność gospodarczą w sklepie jak i na przedsiębiorcę prowadzącego sieć sklepów. Przywołane przez stronę kryterium ilości kontroli wykazujących nieprawidłowości w innych sklepach, czyli ocena dotychczasowej działalności przedsiębiorcy odnosi się do przedsiębiorcy a nie do sklepu. W tym konkretnym przypadku przedsiębiorcą jest Jeronimo Martins Polska S.A., a nie konkretny sklep, czyli jedno z miejsc prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Przywoływana przez Stronę okoliczność, że Strona prowadzi sieć sklepów, i że wskazane w zaskarżonej decyzji naruszenia ustawy o informowaniu o cenach dotyczyły innych sklepów pozostaje bez związku z brzmieniem art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach odnoszącym się do przedsiębiorcy.

W tym konkretnym przypadku wymiar kary nie ma charakteru maksymalnego 40 000 zł tylko stanowi 55 % górnego wymiaru kary. Powyższe oznacza, że uwzględniono okoliczności łagodzące w postaci podjęcia działań przez Stronę w zakresie usunięcia nieprawidłowości w trakcie kontroli.

W tym miejscu należy wskazać, że brzmienie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach odnosi się do niewykonania obowiązków o których mowa w art. 4, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna ma charakter proporcjonalny. Wysokość kary jest zbliżona do dolnego wymiaru kary 20 000 zł, która jest nakładana za jednostkowe naruszenie w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i tylko nieznacznie ten próg przekracza.

Na marginesie należy wskazać, że ponownym rozpatrzeniu materiału dowodowego, Prezes Urzędu uwzględnił jako podstawę do nałożenia kary również 8 naruszeń polegających na nieprawidłowym wyliczeniu ceny jednostkowej co wiąże się z ich uwidocznieniem w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen, co wpisuje się w naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe zwiększyło ilość stwierdzonych przez organ naruszeń art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach o 8 naruszeń, co daje wynik 17% stwierdzonych naruszeń w stosunku do towarów zbadanych.

Niemniej jednak przy orzeczeniu co do istoty sprawy, Prezes Urzędu uwzględnił zakaz reformationis in peius, o którym mowa w art. 139 KPA i nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w takiej samej wysokości jak organ I instancji za 10 stwierdzonych naruszeń (9,5% stwierdzonych naruszeń w stosunku do towarów zbadanych).

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2017 r. (sygn. akt I OSK 994/160: „Z powodu zakazu orzekania na niekorzyść strony organ odwoławczy nie może wówczas wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny.”

Po ponownym rozważeniu całego materiału dowodowego, w tym prawidłowo sporządzonego protokołu kontroli oraz załącznika do tego protokołu, organ odwoławczy przyjął, że przedsiębiorca dokonał więcej niż 10 naruszeń art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uwidocznienie cen i cen jednostkowych w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen. Łączna suma naruszeń wynosi więc 18, co stanowi 17% towarów zbadanych. Powyższe nie zmienia sytuacji prawnej strony, ponieważ przez Prezesa Urzędu zostaje nałożona kara w takiej samej wysokości co przez organ I instancji i tym samym nie narusza to zakazu reformationis in peius.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jest oczywiście bezzasadny

Ad. III Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł o:

- uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości lub porzestanie na pouczeniu, ewentualnie:
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Dolnośląskiemu WIIH.

Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania w całości, albo do uchylenia decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ewentualnie do uchylenia zaskarżonej decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, albo do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Dolnośląskiemu WIIH.

Każde kolejne naruszenia, które zostały zidentyfikowane przez inspektorów Dolnośląskiego WIIH w dokładnie określonym 12 – miesięcznym przedziale czasowym od dnia zidentyfikowania naruszenia po raz pierwszy, czyli od dnia 26 listopada 2019 r. mają wpływ na procentowe zwiększenie wymiaru kary przy każdym stwierdzonym naruszeniu. Należy zwrócić uwagę, że działanie przedsiębiorcy polegające na ignorowaniu obowiązku informowania o cenach skutkuje nakładaniem kolejnych kar na przedsiębiorcę. W tym konkretnym przypadku, za ósme naruszenie kara została wymierzona w wysokości 55 % górnego wymiaru kary. Uprzednie naruszenia w tym przedziale czasowym skutkują proporcjonalnym podwyższaniem wymiaru kary. Każde kolejne naruszenie ma wpływ na wymiar kary w prowadzonych postępowaniach administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w swoim wyroku z dnia 11 grudnia 2019 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1400/19) orzekł:

„ (...) w przypadku kary pieniężnej nakładanej w oparciu o przepis art. 6 ust. 2 ww. ustawy, przyjmując należy, że jeśli uprzednio przedsiębiorca karany był za naruszanie określonych norm ustawy, to dalsze nieprzestrzeganie zapisów ustawy, o jakich mowa w art. 4, winno spotkać się z karą bardziej dotkliwą, skoro ukarany nadal nie stosuje się do nakazów prawa”.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 KPA: „Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, (...)”.

Prezes Urzędu informuje, że ponowne rozstrzygnięcie co do istoty sprawy jest efektem przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Obowiązek zastosowania instytucji reformacji i orzeczenia co do istoty, zamiast uchylecia decyzji organu I instancji i przekazania do ponownego rozpoznania, w świetle art. 138 § 1 pkt 2 KPA istnieje wówczas, gdy dokonujący kontroli instancyjnej organ II instancji nie ma wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy, bądź jest w stanie sam uzupełnić braki postępowania dowodowego (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu w Gliwicach z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt IV SA/GI 1235/17). W tym konkretnym przypadku, Prezes Urzędu nie mając wątpliwości co do zebranego materiału dowodowego na podstawie, którego został ustalony stan faktyczny sprawy, odmiennie niż organ I instancji ocenił ten materiał i za podstawę do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przyjął inną ilość naruszeń. Dlatego też, Prezes Urzędu nie wydał decyzji kasacyjnej tylko reformatoryjną. Po ponownym rozważeniu całego materiału dowodowego, organ odwoławczy przyjął, że przedsiębiorca dokonał 18 naruszeń art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uwidocznienie cen i cen jednostkowych w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen. Pomimo większej ilości naruszeń podlegających uwzględnieniu przy nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu zastosował w stosunku do strony zakaz reformationis in peius i orzekł karę w tej samej wysokości co organ I instancji, czyli w wysokości 21 840 zł. Kara ta bowiem jest skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Na tej podstawie, Prezes Urzędu uchylając zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy nakłada na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, administracyjną karę pieniężną w wysokości w wysokości 21 840 zł (dwadzieścia jeden osiemset czterdzieści złotych) w związku z ośmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 listopada 2019 r.

Karę należy wpłacić na konto Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wskazane w decyzji (sygn. akt DJG.KHU.8361.39.2020) z dnia 10 grudnia 2020 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/